

A szőregi Petőfi Tsz-ben elébementek a tavasznak

Ilyen rossz tavaszunk már nagyon régen volt — mondogatják mostanában sokszor a parasztemberek. Helyesebben eddig még alig-alig volt tavaszunk, pedig napról napra szerint lassan már el is múlik. Ilyenkor mutatkozik csak meg igazán, milyen erő is rejlik egy-egy szövetkezeti kollektívában.

A szőregi Petőfi Termelőszövetkezet tagjai február óta szinte mindennap

résen voltak.

Ha már csak egy fél nap jó idő mutatkozott, azonnal munkához kezdtek, vetettek, ültettek valamit. S nagyon sok egyéni gazdának még ládában csirázik a burgonyavetőmaga, viszont a Pe-

tőfi Termelőszövetkezet növénytermelői már el is felejtik az idej burgonyavetést, rég készen vannak vele, pedig öt holdat ültettek.

— A rossz időjárás már nem tarthat sokáig — mondogatták —, s ezért szorgalmasan ültették a hagymát is. Hagymából hat holdat ültettek, napraforgóból pedig 10 hold vetésük van. A szövetkezetnek összesen 165 katasztrális hold kukoricája lesz az idén. A múlt esztendőben folytatott kísérletek a tsz valamennyi tagját meggyőzték: a soros vetésnél lényegesen jobb,

nagyobb termést hoz

a négyzetesen vetett tábla. Ezen okulva most mind a

165 katasztrális holdat négyzetesen vetik el. A Deszki Gépállomás traktoristái már fel is készültek a kiadós munkára, a helyszínre vontatták a gépeket, s néhány nap alatt a kukorica magja is a földbe kerül. Így a Petőfi Tsz tagjainak most már semmi okuk sincs attól tartani, hogy gazdaságukban összerúgnak a tavaszi munka. Számottevő csínáltnivaló itt most már leginkább csak a kertészetben van, de győzik a szorgalmas munkás-kezek.

Az idén először több ipari növény nagybani termesztésével is foglalkoznak ebben a tsz-ben. Tavaly csak kicsiben próbálták meg a kendertermelést, igen kifizetődőnek bizonyult, s most kenderből egyből húsz katasztrális holdat vetettek. Gazdag pénzesbánya a ricinustermelés is. Elneke is ezzel a lehetőséggel. Ricinusból 10 hold vetésük van.

A Petőfi Tsz tagjai azon a véleményen vannak: ha készt is a tavasz, azért

jónak ígérkezik az esztendő.

Május elseje előtt lesz az első idej kiadós pénzesztés a szövetkezetben. Az összes huszonhárom szarvasmarhát állítottak hízóba, s az állatok együttes súlya most már — mint az utóbbi mérések mutatják — eléri a 170 másztát, s a szerződés szerint minden kiló hízott marháért tizenhárom forint esik. Ilyen csinos kis összegből lehet is osztani. Most tapasztalják igazán a szövetkezet tagjai, mennyire érdemes szarvasmarhatenyésztéssel, hízalással foglalkozni. Eppen akkor jön belőle a sok pénz, amikor a mezőgazdasági termelésből legkisebb a jövedelem.

A pártélet eseményeiből

A Szegei Postaigazgatóság kommunista aktívait tartották. A pártbizottság tagjai részletesen megvitaták a különböző munkaterületek kérdéseit: a takarékságról, a hálózatiépítés munkájának megjavításáról, az utasítások pontos végrehajtásáról. Bátran bírálták a jogvitákosságot és a kommunizmus elmondottait: mit vállaltak a tennivalókból. A pártkommisszióval való jobb kapcsolatot, a dolgozók apró ügyeinek gondos intézése szerepelt még napirenden. A kommunista aktíva felvetette: még nem eléggé rendszeres és megfelelő a dolgozók tájékoztatása és ennek megvalósítását tűzték ki célul a jobb munka érdekében.

★

Megerősödött a szegei földművelőszövetkezetek pártbizottsága. A MEZŐÉK-kel való részleges egyesülés nyomán jelentősen megnövekedett a pártbizottság tagjainak száma. Az újonnan megválasztott kibővített pártbizottság tervet dolgozott ki: miképpen akarják erősíteni a szövetkezeti mozgalmat, biztosítani a megfelelő áruellátást, fejleszteni a politikai munkát a szegei földművelőszövetkezetekben.

★

A Szegei Fűtőház pártbizottsága a május 1-i előkészületekbe széleskörűen bevonta a pártkommissziókat is. Külön bizottságot hozott létre, amelynek tagjai az előkészítő munkát végzik. Az ünnepen a Fűtőház dolgozói a kommunista vezetésével zászlóerdővel, a munkásszervezetek vezetőinek arcképeivel vesznek részt a május 1-i felvonuláson, s a nagygyűlésen.

★

A pártoktatási évben a különböző tanfolyamokon

Május 1-re nyolc országból érkezik szakszervezeti küldöttség

Május elseje alkalmából az idén is több országból érkezik hazánkba szakszervezeti küldöttség. A szovjet szakszervezetek képviselőiben háromtagú, az NDK-ból, Romániából, Bulgáriából, Csehszlovákiából, Lengyelországból és a Mongol Népköztársaságból két-két tagú küldöttség érkezik. Elküldött képviselőjüket az ország általános munkásszervezetében tömörült dolgozók is.

A vendégek részt vesznek május elseje, valamint a népek barátsága hónapjának ünnepségein. A fővárosban és vidéken üzemeket látogatnak majd meg, s tanulmányozzák a magyar szakszervezetek munkáját.

Ma rendezik a Szegei Közlekedési Vállalat jubileumi ünnepségeit

Kettős jubileumról emlékezik meg ma a város és a Szegei Közlekedési Vállalat valamennyi dolgozója: elődjüknek, az első szegei omnibusz megindulásának 100 és a villamosközlekedés 50 esztendősi jubileumáról. Az ebből az alkalomból rendezendő ünnepség ma délután 5 órakor kezdődik a Hungária Szálló éttermében. Ezt követően ünnepélyesen megnyitják a Széchenyi téri METESZ klubban rendezett történeti kiállítást is, amely fényképekben, dokumentációkban és grafikonokban mutatja be a szegei közúti közlekedés elmúlt száz esztendejének beszédes történetét.

Ma Budapesten vendégszerepel az ÉDOSZ szegei népi együttese

Budapesten az Élelmiszeripari Dolgozók Szakszervezete fővárosi kulturális munkásságának tanácskozásán a szakszervezet kulturális nevelőtevékenységéről tárgyaltak, annak lehetőségéről, hogy a szakszervezeti együttesek minél gazdagabb és művészebb kulturális tevékenységet folytassanak. A tanácskozás ma, reprezentatív műsorral zárul. E műsort az ÉDOSZ szegei népi együttese adja, mint olyan együttes, amely a szakszervezet legjobb művészeti csoportjai közé tartozik.

A szegei 70 tagú együttes gazdag, mintegy kétórás önálló műsorral szórakoztatja az ÉDOSZ-székház dísztermében összeseregülő közönséget. A program igen változatos: eredeti madrigallokkal kezdik a műsort, majd palotás, illetve verbunkos zene és tánc következik, utána népi táncok: apátfalvi leánytánc, sándorfalvi leánytánc és matyó páros-tánc. Az énekkar népdalokat és népdalfeldolgozásokat énekel. A műsor második részében kerül sor Wald-

mann-Mezey: a »Merigetón« című népi táncjáték bemutatására, aminek az a műfaji érdekessége, hogy néhány szakember, lenne a népi opera alapvető csirait véli felfedezni.

Színvonalas munkáról tanúskodott a szegei Egyetemek Énekkarának hangversenye

Bárdos Lajos, Kossuth-díjas kiváló művész vezényelte Szegei először bemutatott művét

Csúttörték este igényes műsorral, színvonalas hangversenyt számolt be az énekesek, akik ebben a számban önmagukat mutatták felül. Az irányító mű a magyar hangvételű énekes kamarazene újabb gyöngyszeme. A műsorból kiemelkedett Szeghy Endre főiskolai tanár, Móra Ferenc elbűvölő versére készült Áltatódala, amely ezúttal is megtalálta a közönség szívéhez vezető utat. Új szerzőt is avatott a kórus, Hámori János orvos-tanárhallgató, aki József Áttila sóróról szóló »Nem én kiáltok« című versét öntötte zenébe. Tehetségét, invencióját és formaérzékét fényesen igazolja az igényes partitúra, korushatásával és lenyűgöző zárószóval. Kár, hogy ez a szám még nem értett be. A siker azonban így sem maradt el.

A kétrészes műsor első felében a remek Giardini-madrigál és a finn Pacius műve áll első helyen. A kompozíciók kamarazenei finomságait Mihálka György hajlékony kézzel és biztos muzikalitással varázsolta elő. Igen hálás, belső tűz hajtotta remek mű, Schumann »A bódén tóvon« című karműve, amelynek költői magyar szövegét Weöres Sándor fémjelzi. Haydn, Gade, Brahms- és Purcell-művek váltogatták egymást jól összeválogatott, lelkes interpretációban, amelyben csupán a szoprán szólam helyenkénti intonációs hibáit kifogásoljuk. Verdi Nabuccojának egy részlete és Mendelssohn szintén hozzájárult a hangulat forrósításához.

Szólókkal működött közre Szeles Ida, akinek éneksszámait, valamint a pompás vonósképességű Szekszárdi Tamás hegedűprodukcióit szívesen tapsolták. A műsor másik felében Mihálka György elmélyült stílusát leginkább a két Kodály opusz előadása igazolta. Az oly sokszor énekelt »Esti dal«-ban meglepett az őszinte hang nemes egyszerűségével, amely méltó a népdalhoz. Az Ady szöveget konzenálisan muzsikáló »Akik mindig elkésnek« a hangzás markáns fényével és a polifon szépségek teljes érvényrejtésével bímult le.

A most szervezkedő Szegei Zenebarátok Kórusának egyik tartópillére lehet az egyetemek fejlődőképes énekkara, amely csúttörtő-kön megérdemelt művészi sikert aratott. Elismerést érdemel a műsorközlő Csetri Mária magvas mondánivalója.

Szatmári Géza

ÚR GYÖRGY:

Juhász Gyula ifjúsága

(16.)

Megihlette a tavasz boldog pillanata és ez az ihlet olyan gondolatokat adott tolla alá, amiket érdemes átadni embertársainak is. Letisztázza egy ív fehér papírra, fölébe írja a címet és alája a nevét. Arra gondol, hogy a legközelebbi önképzőköri összejövetelen odaadja osztálytársainak, olvassák el, és mondják meg róla véleményeiket.

Nagyapja nem találja a Szegei Naplót.

Az egész ház keresi és Gyula találja meg a műhely frásztalában. Ide tette nagyapja, amikor bement a műhelybe és megfedkezett róla. Ahogy viszi az újságot, első oldalán verset lát. Hirtelen elolvassa. Úgy érzi, az ő délutáni verse sokkal jobb.

Mikor nagyapja leteszi az újságot, kezébe veszi és ismét elolvassa a verset. Aztán elolvassa saját versét és megint az az érzése, hogy az ő verse sokkal jobb. Elhatározza, hogy versét beküldi a Szegei Naplóhoz, hátha leközlíki azt is.

Borítékba teszi és postán elküldi a szerkesztőség címére.

Alig várja reggel a Naplót, hátha benne van a verse. Nincsen benne, de azért reménykedik. Hiszen olyan szópen süt ez a tavaszi nap! Este megint ír egy verset és azt is letisztázza ugyanolyan papírra, mint a másikat és azt is beküldi a Szegei Naplóhoz. Most már nagyon izgatott. Édesanyja észre is veszi ezt rajta, faggatja, mi a baja, de nem árul el semmit. Korán kel és elsőnek lapozza át az újságot. Nincsen benne a vers. Másnap is hiába nyitja ki a lapot, a vers nem jelent meg.

Már ötödik napja, hogy elküldötte a verseket és még csak szerkesztői üzenetre sem méltatták!

Egészen lehangolja ez és szótlanul jár-kel odahaza. Az iskolában is visszahúzódik és egész délutánokon ül a padlásfeljáró lépcsőin anélkül, hogy valakihez egy szót is szólna.

Vasárnap reggel mindig később kel fel a család. Nagyapja még az ágyban szokta elolvasni az újságot. A gyerekek még alszanak, mikor Gyula ágyánál megáll Kálló Antal és keltegeti gyöngéden:

— Te Gyulust, te írtad ezeket a verseket? — tartja elébe a Szegei Naplót.

Gyula szeméből egyszerre elröplő az álom, felül az ágyban és kezébe veszi az újságot. Az első oldalán, a tárca-rovat elején ott van a két beküldött vers. Azt hiszi, álmodik. Ránéz nagyapjára, aki mosolyog, de mosolyog édesapja is édesanyja is, kik szintén ott állnak az ágy mellett és nézik mosolygó arccal, boldogan.

Nem jön ki hang a torkán, csak fejével int. Apja, a komoly, ritkán nevető beteges ember, lehajol ágyához és magához szorítja:

— Édes fiam.

Ez a rövid mondat, ez a két szó többet jelent neki